

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 1. De Meditatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

& consentientem in precando, uti veluti pudore victus, non audeat illis negare. Hinc pulchrè alibi, vis, inquit, discere, quanta sit orationis in Ecclesia factæ potentia? virtus erat Petrus, multisque catenis circumdatus. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia pro eo, & statim eum à carcere liberavit. Quid hac igitur oratione sit potentius, quæ columnam & Ecclesiæ currim adjuvit? ut intelligas primùm eam pollere orationem, quæ cum consensu agitur, & jugi concordia plurimorum hominum. 3. Si ex vero & humili corde procedat, nam, teste Judith, humilium & mansuetorum semper ei placuit deprecatio; & Sacrificium DEO gratissimum est Spiritus contribulatus, & cor contritum & humiliatum non despiciet.

De Meditatione in specie.

X. De hac speciatim sequentia nôsse debet Ascetæ. 1. Quis sit scopus illius, nempe *cultus DEI & Sanctorum*, cùm sit verus actus Religionis: *Illustratio intellectûs* in rebus propriam cujusque vocationem ac Statum concernentibus: *Excitatio voluntatis* ad ea, quæ Intellectus facienda dictaverit, executioni mandanda: *Petitio gratiæ* cum congruis affectibus. 2. Quomodo *materia & forma* optima eligi debeat. Et materia quidem optima erit, si vocationi cujusque & Statui accommodata doctrina non, quæ elevet, sed pascat, discutienda assumatur, qualis quidem vel ex perfectionibus Divinis, vel ex Vita Christi & Sanctorum, vel ex præceptis & regulis, vel ex natura virtutum & vitiorum desumi potest. Forma erit optima, si *dispositio* sit optima, id est, præludia aliæque industriæ ad melio-

meliorem successum Meditationis ab Ascetis, & tunc
 cipuè S. Ignatio in Additionibus præscriptæ, stru-
 observentur : si *consideratio* sit optima : id est, si
 ne cujuslibet actionis, aut virtutis, aut vitij natura
 pendatur : motivæque apta ad ea fugienda vel exor-
 da excogitentur, & media pauca, sed efficacia ad
 dem finem indagentur, cum firmo proposito, &
 ceptis illa seriò adhibendi : Si *Colloquia* sint optima
 est, varijs affectibus, maximè gratulationis, doloris
 militatis, oblationis, desiderij, propositi, spei, im-
 tionis &c. eliciantur, maximè circa virtutem aut
 sterium, quæ sunt materia meditationis : si *Exercitia*
 quoque sit optimum, id est, gratiæ de bono sibi
 su agantur ; dolor de malo concipiatur, radicibus
 que mali successus indagentur, si proposita per
 recolantur, & renoventur. 3. Quantâ cum diligen-
 tiâ & accuratione ea instituenda sit, utpote quæ
 S. Teresia, omnium virtutum comparandarum
 cipium est, & in qua omnium Christianorum vita
 constituta : cujus vel unicus quadrans legitime
 sumptus, teste S. Ignatio, sufficit ad hominem
 tempore ad apicem perfectionis perducendum.
 Quæ industriæ aut dispositiones sint ex nostra parte
 hibendæ ad solidum ex hoc exercitio fructum retin-
 dum, quales sunt : Si insignis & excellens in DEUM
 amor, atque ad res spirituales affectus atque prope-
 procuretur : si cum sincero fine, scilicet non col-
 tionis hauriendæ, sed Divinæ gloriæ, suæque ac
 perfectionis promovendæ gratiâ meditatio suscipiatur
 si non puncta duntaxat, sed ipse etiam fructus medi-
 tionis prævideatur : si quis se ante DEUM velut

rum, nudum, mendicum, famelicum, ab omnibus
 derelictum constituat: si affectibus potius volunta-
 tis quàm discursibus intellectus insistatur: si non in
 generalibus dumtaxat terminis consistendo, sed ad par-
 ticularia descendendo, virtutis cuiuspiam exercitium,
 aut vitij fuga proponatur: si circa eandem materiam
 magis necessariam, per plures dies meditatio continue-
 tur. Quæ omnia falius explicata apud Rodriquez
 videri possunt.

De Oratione vocali in specie.

XI. De hac speciatim sequentia nôsse debet
 Alceta. 1. Quis sit scopus illius, videlicet *Laudare*
 DEUM & Sanctos illius: *Varias gratias à DEO &*
Sanctis petere: varios virtutum actus exercere, aut cer-
tè earundem eliciendarum propositum concipere. 2.
 Quis solidus & optimus sit, hanc orationem peragen-
 di, videlicet is, quem S. David suasit, dum dixit: *Psal-*
lite DEO nostro, psallite Regi nostro, psal-
lite: quoniam Rex omnis terræ DEUS, psallite sa-
pienter. Ubi quinquies repetito verbo *psallite*, infi-
 tuare videtur voluisse, quoad *habitum & situm corpo-*
ris reverenter: quoad vocem distinctè, & non præci-
pitanter: quoad memoriam attentè: quoad intelle-
ctum intelligenter: quoad voluntatem ardentè & de-
votè esse orandum, quod præstabitur, si affectus in
ipsa oratione contenti, præcipuè gratulationis, dolo-
ris, timoris, fiduciæ, desiderij, amoris eliciantur, &
interna quædam ac singularis reverentia SS. JESU &
MARIÆ nominibus, & ad versum Gloria Patri Ec.
rehibeatur. 3. Quanti facienda sit hæc oratio, quan-
 P 2 tâque